

# РЕШЕНИЕ

№ 12297

гр. София, 09.04.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34  
състав,** в публично заседание на 25.03.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Георги Тафров**

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **9362** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 10а,ал.4 вр.с ал. 1 от Закона за чужденците в Р. Б. /ЗЧРБ/ и вр. с чл.10, ал.1,т.17 от ЗЧРБ и Наредбата за условията и реда да издаването на визи и определяне на визовия режим /Н./.

Образувано е по жалба на Д. Е., [дата на раждане] , в Р. Т., [населено място], гражданин на Р. Т., притежаващ международен паспорт №U13315773, валиден до 24.10.2026г.,чрез адвокат Х. Е. В. - САК,против отказ за издаване на виза „Д“ от 29.08.2024г.,постановен от консулско длъжностно лице в посолството на Р. Б. в [населено място],Р.Т..

Жалбоподателят твърди,че отказът е незаконосъобразен поради,неспазване на установената форма,съществено нарушение на административно-производствените правила,противоречие с материално-правните разпоредби и несъответстващ с целта на закона.Твърди се за извършено нарушение на разпоредби от Европейската конвенция за защита на правата на човека,свързано с правото му на личен и семеен живот.Моли съдът,да отмени оспорения отказ,като незаконосъобразен.

В о.с.з. жалбоподателят редовно призован,не се явява, представлява се от адв. В. от САК,които поддържа жалбата.Депозира писмени бележки по същество на спора,претендира разноси по списък.

Ответникът– консулско длъжностно лице в посолството на Р. Б. в [населено

място],Р.Т.,не се явява,не се представлява. Депозира писмени бележки.

Административен съд София-град,след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по молба на Д. Е.,гражданин на Р.Т..Жалбоподателят е подал в посолството на Р.Б. в [населено място],Р. Т.,заявление №3126 от 04.07.2024г. за издаване на виза тип "Д"-за дългосрочно пребиваване/л.31/.Към заявлението жалбоподателят е представил пред административния орган следните документи:акт за сключен граждански с Ш. Ш. Ю.,в [населено място],Р. Т./л.23;/копие от лична карта Ш. Ш. Ю. ;договор за наем от 28.08.2023г. нотариално заверен от нотариус Г.Х., с р-н на действие - Районен съд [населено място].Декларация съгл.параграф 1, т.20 от Допълнителните разпоредби за ЗЧРБ от А. Х. Д.;декларация за обезпечаване на престоя на Д. Е. от съпругата му Ш. Ш. Ю. - нотариално заверена;свидетелство за съдимост издадено от Р.Т. на името на Д. Е.;копие на паспорт на Д. Е.,застраховка и др.

След проведена съгласувателна процедура с ДА "Национална сигурност" заявлението на молителят е било разгледано от ДАНС,по реда на инструкция №КОВ-04-02-351/15.08.2013г. за условията и реда за съгласуване с ТД-НС-гр.К..Предоставено е становище от директора ТД НС [населено място] което е положително.

След проведена съгласувателна процедура по исканата виза по реда на инструкция №КОВ-04-02-351/15.08.2013г.началник сектор „Миграция“ при ОДМВР-К./л.105/ в докладна е посочил,че:"На 22.07.2024 год. от служители на РУ-А. е извършена проверка на адрес: [населено място], [улица], № 270А, общ. А., обл. К.,при която е установено лицето А. Х. Д. ЕГН-[ЕГН] - собственик на жилището и домакин по искането за виза на ERGINOGUZ CEMAL.Същата познава чуждия гражданин и той е зет на нейна братовчедка.Посоченото жилище е годно за обитаване.За извършена проверка е изготвена докладна записка с рег. №238р-6639/25.07.2024г. по описа на РУ-А..На 02.08.2024 г. е попълнен въпросник от А. Х. Д.,[ЕГН], в който същият заявява, че ERGINOGUZ CEMAL желае да получи виза „Д“, за да идва по-често на почивка в страната и след години да работи тук.В докладната е посочено също,че чуждият гражданин работи,като инженер в Р. Т. и за периода от 01.01.2018г. до 07.08.2024г. е посещавал страната пет пъти,като общият престой му е 55 дни,а съпругата му е посетила страната също пет пъти с общ престой 50 дни.“

Със стандартен формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране, или отмяна на виза, приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от Н./л.12/,от посолството на Р. Б. в [населено място], Р. Т.,подписано от завеждащ консулската служба Д. Б. Ф.,с адресат оспорващият Д. Е.,гражданин на Р.Т.,същият е уведомен,че издаването на виза е отказано с дата 29.08.2024г.Отразените в акта основания са чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ—„при разговор с домакина е установено,че апликантът няма намерение да се установи трайно в Р.Б..Чуждият гражданин желае да получи разрешение за пребиваване,за да може да посещава Р.Б. безвизово с цел гостуване".

В хода на съдебното производство се представиха и приеха по делото следните писмени доказателства, съгласно определение на съдът по реда на чл.192 от ГПК: справка рег.№292р-23694/08.08.2024г./л.83/ от дирекция "Миграция" в МВР и справка от ДАНС с писмо рег. №М-19797/03.12.2024г./л.79/.

С протоколно определение от 19.11.2024г. съдът е допуснал събирането на гласни доказателства по делото, чрез разпит на един свидетел на жалбоподателят.

При разпит на свидетеля Ш. /на жалбоподателят/, проведен в о.с.з. от 25.03.2025г. същата заявява, следното: "Д. и Ш. от 2015г. имат сключен официален граждански брак. Първата ми племенница се роди през 2017г., а втората през 2020 година. В момента живеят заедно във [населено място], Т.. Когато сме в Б. заедно пътуваме аз, майка ми, Д., племенниците ми и сестра ми. По принцип, през последните години повече пребивават в Т., но преди това беше в Б.. Даже в Б. бяхме заедно, но след пандемията през 2020г. повечето време сме в Т.. Д. завърши тук архитектура. Искаме да се установи тук. Племенниците ми да живеят и пораснат в Б., и той да се реализира професионално тук, в Б.. Защото тук си взе професията, племенниците ми са български граждани, и искат да се реализират тук. Той завърши архитектура в Б. и смята, като се установи в Б., да работи като архитект."

Съдът кредитира свидетелските показания като последователни и логични, както и кореспондиращи с другите доказателства по делото.

Административен съд София-град, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК приема следното:

Жалбата е депозирана в деловодството на АССГ на 16.09.2024г./бар код 12.09.2024г./, а отказът е връчен на 29.08.2024г. Съгласно разпоредбата на чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ, отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4, не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека. Видно от текста на жалбата до съдът, жалбоподателят се е позовал на обстоятелства касаещи нарушаването на права по ЕКЗПЧОС. Предвид изложеното настоящият състав приема, че жалбата, попада в предвиденото в закона изключение, същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество по изложените в нея основания. Същата е в срок и е процесуално допустима, по същество основателна.

При разглеждане по съществото на спора, съдът намира следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Настоящият състав намира, че оспореният отказ за издаване на дългосрочна виза вид "Д" е издаден от компетентен административен орган. Съгласно разпоредбата на чл.

9г, ал. 1 ЗЧРБ и чл. 10, ал. 1 Н. визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Р. Б. или от такива представителства на друга държава-членка на Европейския съюз, с която Р. Б. има сключено споразумение за представителство за приемане на заявления за визи и за издаване на визи. Съгласно възможността за делегиране на правомощия, уредена в чл. 9г, ал. 1 ЗЧРБ и чл. 34, ал. 1 Н., със Заповед №16/20.06.2022г./л.67/, издадена от посланика на Р. Б. в Т., с която са определени консулските длъжностни лица, които имат право да вземат самостоятелни решения по издаване на визи на основание чл. 27, ал. 2 Н., в която фигурира издателят на отказа Д. Б. Ф..

В случая е била спазена предвидената в чл.30, ал.1 и ал.2 от Наредбата процедура, според която искането за издаване на виза за дългосрочно пребиваване по чл.15, ал.1 ЗЧРБ се изпраща чрез дирекция "К. отношения" в службите за административен контрол на чужденците в Р. Б.. Консулските длъжностни лица издават или отказват издаването на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от дирекция "К. отношения" въз основа на съвместно мотивирано становище на службите за административен контрол на чужденците в Р. Б. и Държавна агенция "Национална сигурност" освен в случаите по чл. 35, ал. 2. Съгласуването е извършено по реда, определени в инструкцията на министъра на външните работи, министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност". Съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Р. Б.. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение №7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице, а в случай на издаване на виза на границата - от ръководителя на органа по чл. 10, ал. 2 или от упълномощено от него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите, като се посочва основанията за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност и се удостоверява датата на връчване на заинтересуваното лице. Първият екземпляр се връчва или изпраща на кандидата, а вторият се прилага към заявлението за издаване на виза и придружаващите го документи.

От така посочените правни основания очевидно фактическите основания на постановеният отказ са свързани с обстоятелства, че чужденеца не доказва достоверно целта на заявеното пребиваване.

С оглед доказателства по делото настоящият състав приема, че административният орган не е обосновал извода си за наличие на обстоятелства по чл. 10, ал. 1, по т.17 от ЗЧРБ посочени в обжалвания административен акт поради следното:

Съгласно чл. 35 АПК, индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. В случая консула в посолството на Р. Б. в [населено място], Т. е издал обжалвания отказ, като се е позовал на становище по повод проверка извършената от служители на сектор "Миграция" при ОДМВР-К., като са направени противоречиви изводи на това което е било установено. В случая не са разгледани и обсъдени всички представени,

със заявлението за издаване на виза, писмени доказателства включително и удостоверение за сключен граждански брак от молителя с български гражданин. В заявлението на апликанта /л.32/ е посочено, че процесната виза му е необходима да придобие „разрешение за постоянно пребиваване“ в Р.Б. съгласно разпоредбите на ЗЧРБ. Тези обстоятелства не са обсъдени в обжалваният в настоящото производство акт. В разпоредбата на чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ са регламентирани фактически основания, при наличие на които компетентните органи са овластени да откажат издаване на виза или влизане в страната на чужденец. В оспорения отказ ответникът е визирал т.17 от чл.10 на ЗЧРБ. Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 17 ЗЧРБ се отказва издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато не докаже целта и условията на планирания престой. Следователно издаването на благоприятен за молителя акт е обусловен от кумулативната даденост на фактически основания – да бъдат установени от една страна целта на планирания престой, а от друга – условията за него т.е. заявените данни от апликанта следва да бъдат коректни. В самите подготвителни документи по издаване на акта е посочено, че целта на апликанта е да идва по често в страната както и след години да работи тук. Трима от членовете на семейството му са български граждани, като са представени доказателства /актове за раждане на децата му в Р.Б., лична карта на съпругата/. С оглед установените факти, следва да се отбележи, че отказът е издаден и в нарушение на установеното в чл. 8, ал. 1 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ) право на личен и семеен живот. Според установения принцип на международното право, държавите имат правото, без да нарушават ангажиментите, произтичащи за тях от договорите, да контролират влизането на чужди граждани на тяхна територия, но вмешателството в правото по отношение на семейния им живот следва да отговаря на изискванията на ЕКПЧ. Намесата на държавните власти в упражняването на това право е недопустима, освен в случаите, предвидени в закона и необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществената сигурност или на икономическото благосъстояние на страната, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защита на здравето и морала или на правата и свободите на другите. В разпоредбата на чл. 8, параграф втори са очертани рамките, в които, при спазване на принципа на съразмерност, е допустимо нарушение на правото на личен и семеен живот при най-малко засягане на правата и законните интереси на лицата. С оглед събраните доказателства, възражението за нарушение на правото на личен и семеен живот, е основателно. От представените доказателства се установява, че семейството на жалбоподателят живее в Р. Т., но същото редовно посещава Р.Б. и не е прекъснало родствениите си връзки с Р.Б., като трима от членовете на семейството му са български граждани. Самият жалбоподател видно от свидетелските показания е завършил архитектура в Р.Б. и има трайно установени връзки със страна извън семейството. В случая е налице намеса на държавните власти в упражняването на правото на личен живот на жалбоподателят, съгласно чл.8 т.2 от ЕКЗПЧ, както и свободно предвижване. С процесният отказ се засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. По изложените съображения настоящият състав намира оспорения акт за незаконосъобразен и необоснован с оглед изложените по-горе мотиви.

По изложените съображения, оспореният отказ за издаване на виза вид "Д" за дългосрочно пребиваване е незаконосъобразен на основание чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 от

АПК, поради което следва да бъде отменен, като преписката следва да бъде изпратена на ответника за издаване на мотивиран административен акт, с който да се произнесе по подаденото заявление №3126 от 04.07.2024г. от Д. Е. искане за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Р. Б., вид "Д", при съобразяване на изложените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

Настоящият състав следва да отбележи, че цитираното решение в жалбата на АССГ е неотносимо по случая т.к. по заявление №3126 от 04.07.2024г. на жалбоподателят е образувано друго административно производство за издаване на виза „Д“ от длъжностни лица в посолството на Р. Б. в [населено място], Р.Т. и издаденият отказ не е във връзка с изпълнение указания по съдебно решение.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателят следва да се присъдят направените по делото разноси които се претендират с жалбата. Представен е по делото договор за правна защита и съдействие от 11.09.2024. между адв. В. и Д. Е. за сумата от 1500 лв. като е заплатена в брой, които съдът приема за доказани и 10 лв. държавна такса. С оглед доказателствата по делото ответника следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателят сумата в размер на 1510 лв., от които заплатено адвокатско възнаграждение 1500 лв. и държавна такса в размер на 10 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд-София град 34 състав,

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба Д. Е., [дата на раждане], в Р. Т., [населено място], гражданин на Р. Т., притежаващ международен паспорт №U13315773, валиден до 24.10.2026г., отказ за издаване на виза „Д“ от 29.08.2024г. по заявление №3126 от 04.07.2024г., постановен от консулско длъжностно лице в посолството на Р. Б. в [населено място], Р.Т..

ИЗПРАЩА преписката на завеждащ консулската служба в посолството на Р. Б. в [населено място], Т. за ново произнасяне по заявление №3126 от 04.07.2024г. за издаване на виза тип "Д" на Д. Е., [дата на раждане], в Р. Т., гр. В., гражданин на Р. Т. при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Министерството на външните работи да заплати на Д. Е., [дата на раждане], в Р. Т., [населено място], гражданин на Р. Т., притежаващ международен паспорт №U13315773, валиден до 24.10.2026г., разноси по делото в размер на 1510 (хиляда петстотин и десет) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния

административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

съдия: